

Περὶ βιβλιοθηκῶν. Ὡς ή ἀρχαιοτάτη πασῶν θεωρεῖται η βιβλιοθήκη τοῦ αἰγαίου βασιλέως Ὀσυμανδίου, τῆς δότοις τὸ κτήματον ἡτοῦ ιδρυμένον. ἐν Μέμφιδι. Ἡ περιφρούρατη βιβλιοθήκη τῆς ἀρχαιότερος ἡτοῦ ή ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὰς πρώτας βιβλιοθήκας παρὰ τοῖς Ἐβραίοις ἀπέτελουν τὰ ιερὰ βιβλία ἐν τοῖς ναοῖς καὶ τὰ δημόσια ἀρχεῖα, στίνα ὑφίσταντο ἥδη κατὰ τὸν παναρχαῖον χρόνον. Τῆς Περσίδος μνήμονενεται ή ἐν Σούσοις βασιλικὴ βιβλιοθήκη, τῆς δὲ Ἀσσυρίας βιβλιοθήκην θεωροῦνται διτὶ ἀπέτελουν αἱ ἐν τοῖς ἑρεπίοις τῆς Νινεβῆ ἀνευρεθεῖσαι, μὲ σφηνοειδῆ γράμματα κεκαλυμμέναι πλάκες, ἐκ τῶν ὅποιων ὑπὲρ τὰς 30,000 ἀπόκεινται ἥδη ἐν τῷ βρετανικῷ μουσείῳ. Ἡ ιδρυσις τῆς βιβλιοθήκης ταῦτης ἀποδεῖται εἰς τὸν βασιλέα Σαρδανάπαλον (βζο πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως).

Ἡ πρώτη βιβλιοθήκη ἐν Ῥώμῃ ἡτοῦ ἡ τοῦ Αἰμιλίου Παύλου (Aemilius Paullus), ἦν οὗτος ἀπεκόμισεν ὡς πολεμικὸν λάφυρον. Οσαύτως καὶ ὁ Λούκουλλος ἔφερεν εἰς Ῥώμην ὡς πολεμικὰ λάφυρα πολλὰ βιβλία, μὲ τὰ ὄποια συνέστησε βιβλιοθήκην. Άλλ' ὁ πρώτος ιδρύσας ἐν Ῥώμῃ δημοσίαν βιβλιοθήκην ἡτοῦ ὁ Αὐγουστός. Οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Δομιτιανὸς ἐπλούτισαν τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ῥώμης. Ἡ ἐπὶ Νέρωνος πυρκαϊά καὶ καταστροφὴ τῆς Ῥώμης ἡφάντισε τὰς πλειστας βιβλιοθήκας, ἡ δὲ ἀπώλεια αὐτῇ ὑπῆρξεν ἀνεπανόρθωτος.

Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ δυτικοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους ὁ μέγας Κωνσταντίνος ιδρυσεν ἐν Βυζαντίῳ βιβλιοθήκην, ἡτις ἐπλούτισθη καὶ ηδέητη ὑπὸ τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ νεωτέρου Θεοδοσίου. Ἀνεκτίμητοι θησαυροὶ τῶν γραμμάτων ἀπωλέσθησαν κατὰ τὴν μετανάστευσιν τῶν λαῶν. Μεγάλας ὀφελείας παρέσχον διὰ τῆς συλλογῆς καὶ διατηρήσεως βιβλίων τάγματά τινα μοναχῶν, ὡς λ. χ. οἱ Βανεδικτίνοι. Ἀπὸ τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰώνος καὶ ιδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν ἐπιστηρῶν (renaissance) ἤρξαντο ιδρυόμεναι αἱ βιβλιοθήκαι τῶν πανεπιστημάτων τῆς Ἰταλίας, Γερμανίας κτλ.

Ἡ μεγίστη πρόδος ἐν τῇ σολλογῇ καὶ διατηρήσει βιβλίων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τῆς τυπογραφίας. Σήμερον ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Λονδίνου (τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον) ἔχει ὑπὲρ τὸ ἐν ἐκατομμύριον βιβλίων, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ τῶν Παρισίων (ἡ ἑδνικὴ βιβλιοθήκη) ὁριζει περισσότερους τοῦ ἐνδές ἐκατομμύριον τόμους. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Πετρουπόλεως (αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη) ἔχει ἐν ἐκατομμύριον τόμων καὶ 210,000 χειρογράφων. Αἱ μεγίσται βιβλιοθήκαι τῆς Γερμανίας εἶναι ἡ τοῦ Μονάχου ἀριθμός 800,000 ἐντύπων τόμων καὶ 24,000 χειρογράφων, ἡ τοῦ Βερολίνου ἔχουσα 700,000 τόμων καὶ 15,000 χειρογράφων, καὶ ἡ τῆς Δρέσδης 500,000 τόμων καὶ 4000 χειρογράφων. Οσαύτως μεγάλη βιβλιοθήκη είναι ἡ τῆς Βιέννης μὲ 400,000 τόμων καὶ 20,000 χειρογράφων κτλ.

Χρησιμοποίησις τῶν νεφελῶν ὡς φωτοτηλεγραφικοῦ μέσου. Πρό τινων μηνῶν δύο ἀγγλικά πλοῖα, ὁ «Ωρών» καὶ ἡ «Ἐλπίς» (Espoir), ἔκαραν τὸ ἔξης ἐνδιαφέρον πειραματικόν, δύως ἀποδείξασι δυνατήν τὴν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει μεταξὺ δύο αἵλλων μεμακρυσμένων πλοίων συνεννόησιν διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτός. Ἡ «Ἐλπίς» ἀπέπλευσεν ἐν Σιγγαπόρῃ πρὸς τὸ Hongkong δὲ δὲ «Ωρών» ἔμενεν ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως ταῦτης. Ἀροῦ ἡ «Ἐλπίς» ἀπεμακρύνθη κατὰ ἔξηκοντα ἀγγλικά μίλια, ὁ «Ωρών» ἥρχισεν δὲ ῥίτη τεις τὰς νεφελάς ζωηρὸν ηλεκτρικὸν φῶς ἐν σχήματι μικρῶν καὶ μεγάλων, ἐκ τοῦ προτέρου ωρισμένων σημείων, τὰ δόπια ἀντανακλώμενα ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἐγίνοντο εὐκρινῶς δρατὰ εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ἐλπίδος» εὑρισκομένους. Τοιουτορόπως κατωρθώμηται τῇ βοηθείᾳ τῶν νεφελῶν φωτοτηλεγραφικὴ συνεννόησις μεταξύ ἀπομακρυσμένων πλοίων ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει. Εἰ καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν πειραμάτων τούτων ἔχεται οὐσιώδης ἀπὸ τοῦ καιροῦ, οὐχ ἡτοῦ δημοτικοῦ εἰς πολλάς περιστάσεις δύναται χρησιμωτάτατα να ἐφαρμοσθῇ ἡ μέθοδος αὐτῇ τῆς διὰ μόνον τῶν νεφελῶν καὶ τοῦ

ηλεκτρικοῦ φωτός τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως μεταξύ πλοίων εύρισκομένων εἰς δο ἀγγλικῶν μιλῶν απόστασιν ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Νῆσος ἐμφανιζομένη κατὰ περιόδοντος. Ὁ γραμματεὺς τῆς μετεωρολογικῆς ἑταῖρεις ἐν Λονδίνῳ ἔκαμεν ἐσχάτως διαφόρους ἔρευνας πρὸς ἔξηγησιν τοῦ ἔξης παραδόξου φυσικοῦ φαινομένου. Ἐν τῇ λίμνῃ Derwentwater τῆς Ἀγγλίας ἐμφανίζεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς ἀπόστασιν 300 περίποτον μέτρων ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Derwent νησίδιον τοῦ, τὸ δόπιον μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πάλιν ἀφανίζεται. Τὸ νησίδιον τοῦτο ἀνακυπτεῖ ἐκάστοτε ὀλίγα μόνον ἐκαστοτόμετρα ὑπερένω τῆς ἐμφανείας τῶν ὑδάτων, εἰναι δὲ κεκαλυμμένον μὲ χλόην καὶ μικρὰ φυτά. Ἡ ἐκτασίς αὐτοῦ εἴναι κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἐμφανίσεις πολὺ διάφορος, ἀλλοτε μὲν ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων, ἀλλοτε δὲ μείζων τῶν δοού τετρ. μέτρων. Τὸ δδάρος τοῦ νησίδιου τούτου είναι ἀρκούντιας στερεόν, ὧστε δύναται τις μετὰ πληρεστάτης ἀσφαλείας ν' ἀποβιβασθῆ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐκ τῶν γενομένων ἔρευνῶν ἔχηκη ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη νῆσος ἀποτελεῖται ἐξ ὅγκου τυρφοειδοῦς γῆς, ἔχοντος πολλῶν ποδῶν ὑψος καὶ κεκαλυμμένου κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ δαλασσῶν φυτῶν ἐκ τοῦ εἰδους τῶν συχνότατα ἐν τοῖς θαλασσινοῖς παρουσιαζομένων, ἐμφανίζεται δὲ κατὰ μακράς περιόδους, διότι ἐν διαστήματι 150 ἑτῶν μόνον τεσσαρακοντάκις ἐφάνη περὶ τοὺς μῆνας Ιούλιον καὶ Αὔγουστον.

Στατιστική ἐφημερίδων. Κατὰ νεωτάτους στατιστικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐκδίδονται ἐφ' δλητη τῆς οικουμένης περὶ τὰς 35,000 ἐφημερίδων εἰς 10,600,000,000 ἀντιτύπων, ὧστε εἰς ἔνα ἔκαστον τῶν κατοικιῶν τῆς γῆς (ἀριθμούμενών εἰς 1400 ἐκατομμύρια) ἀναλογούσιν 7 ἔως 8 ἀντίτυπα. Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τούτων ἐκδίδονται ἐν Εὐρώπῃ 19,540, ἐν τῇ Βορείῳ Αμερικῇ 12,409, ἐν Ασίᾳ 750, ἐν τῇ Νοτίῳ Αμερικῇ 609. Ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ ἐκδίδονται 16,500 ἐφημερίδων, ἐν τῇ γερμανικῇ 7800, ἐν τῇ γαλλικῇ 3800, ἐν δὲ τῇ ισπανικῇ 1000 ἐφημερίδες.

Ἡ ἀλιεία τῶν κοραλλίων. Τὰ περισσότερα καὶ δραστήρεα κοράλλια τοῦ κόσμου ἔχαγονται ἐκ τῶν παρὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλγερίας ὑδάτων. Ἡ ἀλιεία τῶν κοραλλίων παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλγερίας γίνεται ἥδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ δεκάτου ἐκτοῦ αἰώνος. Πολλὰ ἐπίσης κοράλλια εὑρίσκονται παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας, τῆς Κορσικῆς, τῆς Σαρδηνίας, τῆς Ισπανίας τῶν Βαλεάρων καὶ τῆς Προβηγκίας. Ὑπὲρ τὸ 500 ἵπατον πλοῖα μὲ 4200 καὶ ἐπέκεινα ἀνθρώπων ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀλιείαν τῶν κοραλλίων, ἔχαγονται δὲ ἐπησίως κατὰ μέσον δρον 56,000 χιλιόγραμμα πάξιας 4,200,000 φράγκων. Ἐκτὸς τῶν ἵπατων ἀσχολοῦνται καὶ γαλλικά πλοῖα μὲ τὴν ἀγραν τῶν κοραλλίων, ἔχαγονται δὲ κατ' ἑτοῖς περὶ τὰ 27,000 χιλιόγραμμα πάξιας 11/2 ἐκατομμύριών φράγκων, οὕτως ὧστε τὸ δικόν ποσὸν τῶν ἐπησίων ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔχαγομένων κοραλλίων ἀνέρχεται εἰς 78,000 χιλιόγραμμα πάξιας 5,700,000 φράγκων. Οἱ Ἰταλοὶ ἀλιεῖς πληρώνουσι διὰ τὸ δικαιωμα τοῦ ἀλιεύνεν κοράλλια παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλγερίας βαρύν τοῖς φύρον εἰς τὴν γαλλικήν κυβερνητικήν, (δι' ἔκαστον πλοίον κατὰ τὸ θέρος 1100 φράγκα, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα τὸ ήμισυ). Διὰ τοῦτο τὰ κέρδη, & τινα ἀποφέρει ἡ ἐπησίωτάτη καὶ κινδυνώδης αὕτη ἐργασία, είναι μετριωτάτη. Ἡ κατὰ μέσον δρον ἐπησία πρόσδοσος δι' ἔκαστον πλοίον δὲν ὑπερβαίνει τὰ 8000 φράγκα, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔξοδα ἀνέρχονται εἰς 6000 φράγκα περίπου, μένει καθαρὸν κέρδος εἰς ἔκαστον πλοίον μόνον 2000 φράγκα. Ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰς ἔξηκοντα ἐργαστήρια πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν κοραλλίων, ἔξι αὐτῶν δὲ τὰ τεσσαράκοντα εὑρίσκονται εἰς τὸ παρό τοὺς πρόσδοτος τὸν Βεζουβίου κείμενον χωρίον Toile de greco (πύργος τοῦ «Ἐλληνος», ἐνθα ἐργάζονται περισσότεροι τῶν 9000 ἀνθρώπωποι, τὸ πλειστον γυναικεῖς καὶ παιδία,